

Hortense Beauharnais (1783-1837), svensk adelsdam, författare och tonsättare

Hortense Beauharnais var dotter till Josephine, senare kejsarinna av Frankrike, i hennes första äktenskap med Alexandre Beauharnais, general under den franska revolutionen. Paret separerade strax efter dotterns födelse. Fadern blev senare avrättad under revolutionens efterdyningar, och modern blev satt i fängelse, men släpptes efter två år.

Ytterligare två år senare gifte sig Josephine med Napoleon Bonaparte, som adopterade Hortense.

Hortense hade fått en aristokratisk uppfostran och var musikaliskt begåvad, och hon var en skicklig amatörmusiker. Hon komponerade flera marscher för militärorkester för sin styvfars armé.

1802 gifte sig Hortense på Napoleons begäran med hans bror Louis Bonaparte, som utsågs till kung av Holland. Hortense blev därmed svägerska till sin adoptivfar Napoleon I och drottning av Holland. I äktenskapet föddes tre barn. Den yngste sonen, Napoleon Louis Bonaparte, blev senare fransmännens kejsare Napoleon III. 1810 abdikerade Louis Bonaparte som kung av Holland och drog sig tillbaka med sitt hov till Tyskland. Hortense flyttade med sönerna till Paris.



Efter Napoleon I:s fall blev Hortense 1815 tvungen att lämna Paris. Jämte sina båda återstående söner (den äldste, prins Napoleon Charles, hade avlidit 1807) tog hon sin tillflykt till Schweiz. Sin andre son i ordningen, prins Napoleon Louis, var hon tvungen att överlämna till sin frånskilde gemål. Hortense, vars gästfria hem på det 1817 af henne inköpta slottet Arenenberg, i Thurgau, Schweiz i många år var en medelpunkt för landsförvista bonapartister, inplantade tidigt hos sonen sin egen orubbliga övertygelse om den napoleonska dynastiens rättigheter till Frankrikes krona.